

Parlamentul României
LEGE Nr. 19*)
din 28 februarie 1997

privind ratificarea Convenției europene pentru reprimarea terorismului

Publicată în: Baza de date "EUROLEX"

***) Notă:**

Text realizat la G&G CONSULTING, Departamentul juridic.

Cuprinde modificările prevăzute în:

L. Nr. 366/15.09.2004 Publicată în M.Of. Nr. 913/07.10.2004

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. - Se ratifică Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1977.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 februarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 februarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

CONVENȚIA EUROPEANĂ
pentru reprimarea terorismului*)

***) Traducere.**

(Strasbourg, 27 ianuarie 1977)

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții,
considerând că scopul Consiliului Europei este să realizeze o uniune mai strânsă între
membrii săi,
conștiente de neliniștea crescândă cauzată de înmulțirea actelor de terorism,
dorind să se ia măsuri eficace pentru ca autorii unor astfel de acte să nu scape de urmărire și
de pedeapsă,
convinse că extrădarea este un mijloc deosebit de eficace pentru a se ajunge la acest
rezultat,
au convenit după cum urmează:

Art. 1 - 1. Pentru cerințele extrădării între statele contractante, nici o infracțiune menționată
mai jos nu va fi considerată ca o infracțiune politică, ca o infracțiune conexă la o infracțiune
politică sau ca o infracțiune inspirată de scopuri politice:

a) infracțiunile cuprinse în câmpul de aplicare a Convenției pentru reprimarea capturării ilicite de aeronave, semnată la Haga la 16 decembrie 1970;

b) infracțiunile cuprinse în câmpul de aplicare a Convenției pentru reprimarea de acte ilicite îndreptate contra siguranței aviației civile, *încheiată* la Montreal la 23 septembrie 1971;

c) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției privind prevenirea și reprimarea infracțiunilor împotriva persoanelor care se bucură de protecție internațională, inclusiv agenții diplomatici, adoptată la New York la 14 decembrie 1973;*

d) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției internaționale împotriva luării de ostatici, adoptată la New York la 17 decembrie 1979;*

e) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției privind protecția fizică a materiilor nucleare, adoptată la Viena la 3 martie 1980;*

f) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Protocolului pentru reprimarea actelor ilegale de violență în aeroporturile utilizate de aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 24 februarie 1988;*

g) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției pentru reprimarea actelor ilegale comise împotriva securității navigației maritime, încheiată la Roma la 10 martie 1988;*

h) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Protocolului pentru reprimarea actelor ilegale comise împotriva securității platformelor fixe situate pe platoul continental, încheiat la Roma la 10 martie 1988;*

i) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției internaționale pentru reprimarea atentatelor teroriste comise cu explozibil, adoptată la New York la 15 decembrie 1997;*

j) *infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției internaționale pentru reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999.*

2. În măsura în care ele nu ar fi acoperite prin convențiile enumerate la paragraful 1, se va aplica aceeași regulă în vederea extrădării între statele contractante, nu doar pentru fapta de a comite, în calitate de autor principal, aceste infracțiuni principale, dar, în egală măsură, și pentru următoarele:

a) *tentativa de a comite una dintre aceste infracțiuni principale;*

b) *complicitatea la una dintre aceste infracțiuni principale sau la tentativa de a comite una dintre acestea;*

c) *organizarea sau fapta de a ordona altora comiterea sau tentativa de a comite una dintre infracțiunile sus-menționate.*

Art. 2 - 1. Pentru cerințele extrădării între statele contractante, un stat contractant poate să nu considere ca infracțiune politică sau ca infracțiune conexasă la o asemenea infracțiune ori ca infracțiune inspirată de mobiluri politice orice act grav de violență la care nu se referă art. 1 și care este îndreptat contra vieții, integrității corporale sau libertății persoanelor.

2. Se va proceda tot astfel în ceea ce privește orice act grav îndreptat contra bunurilor, altul decât cele la care se referă art. 1, dacă acesta a cauzat un pericol colectiv pentru persoane.

3. *Aplicarea va fi aceeași pentru:*

a) *tentativa de a comite una dintre infracțiunile sus-menționate;*

b) *complicitatea la una dintre infracțiunile sus-menționate sau la tentativa de a comite una dintre aceste infracțiuni;*

c) *organizarea sau fapta de a ordona altora comiterea sau tentativa de a comite una dintre infracțiunile sus-menționate.*

Art. 3 - Dispozițiile tuturor tratatelor și acordurilor de extrădare aplicabile între statele contractante, inclusiv Convenția europeană de extrădare, se modifică, în privința relațiilor dintre state contractante, în măsura în care sunt incompatibile cu prezenta convenție.

Art. 4 - 1. Pentru cerințele prezentei convenții și în măsura în care vreuna dintre infracțiunile la care se referă art. 1 sau 2 nu figurează pe lista cazurilor de extrădare într-un tratat sau într-o convenție de extrădare în vigoare între statele contractante, aceasta se

consideră ca fiind inclusă pe listă. *Statele contractante se angajează să considere aceste infracțiuni drept cazuri de extrădare în orice tratat de extrădare care va fi încheiat ulterior între ele.*

2. Când un stat contractant care condiționează extrădarea de existența unui tratat este sesizat cu o cerere de extrădare de un alt stat contractant față de care nu este legat printr-un tratat de extrădare, statul contractant solicitat are posibilitatea să considere prezenta convenție drept bază juridică de extrădare pentru infracțiunile prevăzute la art. 1 sau 2.

Art. 5 - 1. Nici o dispoziție din prezenta convenție nu trebuie să fie interpretată ca implicând o obligație de extrădare, dacă statul solicitat are temeuri serioase să creadă că cererea de extrădare, motivată printr-o infracțiune la care se referă art. 1 sau 2, a fost făcută în scopul de a urmări sau de a pedepsi o persoană pentru considerente de rasă, religie, naționalitate sau opinii politice ori că situația acestei persoane riscă să fie agravată datorită uneia sau alteleia dintre aceste considerente.

2. Nici o dispoziție din prezenta convenție nu trebuie interpretată ca implicând o obligație de extrădare pentru statul solicitat, dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă să fie expusă torturii.

3. Nici o dispoziție din prezenta convenție nu trebuie interpretată ca implicând o obligație de extrădare pentru statul solicitat, dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă să fie expusă la pedeapsa cu moartea sau, când legea statului solicitat nu permite pedeapsa privativă de libertate pe viață, la pedeapsa privativă de libertate pe viață fără posibilitatea eliberării condiționate, cu excepția cazului în care statul solicitat are obligația de extrădare în conformitate cu tratatele de extrădare aplicabile, dacă statul solicitant dă asigurări considerate suficiente de către statul solicitat, potrivit cărora pedeapsa capitală nu va fi pronunțată sau, dacă aceasta a fost pronunțată, nu va fi executată sau că persoana în cauză nu va fi supusă unei pedepse privative de libertate pe viață fără posibilitatea eliberării condiționate.

Art. 6 - 1. Orice stat contractant ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența de a urmări vreuna dintre infracțiunile la care se referă art. 1, în cazul în care autorul bănuit de infracțiune se găsește pe teritoriul său și dacă statul nu îl extrădează după ce a primit o cerere de extrădare de la un stat contractant a cărui competență de urmărire se întemeiază pe o regulă de competență care există deopotrivă în legislația statului solicitat.

2. Prezenta convenție nu exclude nici o competență exercitată în conformitate cu legile naționale.

Art. 7 - Un stat contractant pe al cărui teritoriu a fost descoperit autorul bănuit de vreuna dintre infracțiunile la care se referă art. 1 și care a primit o cerere de extrădare în condițiile menționate la paragraful 1 al art. 6, dacă nu îl extrădează pe autorul bănuit de infracțiune, supune cauza fără nici o excepție și fără întârziere nejustificată autorităților sale competente să exercite acțiunea penală. Aceste autorități hotărăsc în aceleași condiții ca și pentru orice infracțiune cu caracter grav potrivit legilor acestui stat.

Art. 8 - 1. Statele contractante își acordă întrajutorarea judiciară cea mai largă posibil în materie penală în orice procedură referitoare la infracțiunile vizate la art. 1 sau 2. În toate cazurile, legea aplicabilă în ceea ce privește asistența mutuală în materie penală este aceea a statului solicitat. Totuși, întrajutorarea judiciară nu va putea fi refuzată pentru singurul motiv că se referă la o infracțiune politică sau la o infracțiune conexasă la o asemenea infracțiune ori la o infracțiune inspirată de mobiluri politice.

2. Nici o dispoziție din prezenta convenție nu trebuie să fie interpretată ca implicând o obligație de acordare a întrajutorării judiciare, dacă statul solicitat are temeuri serioase să creadă că cererea de asistență, motivată printr-o infracțiune la care se referă art. 1 sau 2, a fost prezentată în scopul de a urmări sau de a pedepsi o persoană pentru considerente de rasă,

religie, naționalitate sau opinii politice ori că situația acestei persoane riscă să fie agravată datorită unuia sau altuia dintre aceste considerente.

3. Dispozițiile tuturor tratatelor și acordurilor de asistență judiciară în materie penală, aplicabile între statele contractante, inclusiv Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, se modifică, în privința relațiilor dintre state contractante, în măsura în care sunt incompatibile cu prezenta convenție.

Art. 9 - *Statele contractante vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale pentru a completa dispozițiile prezentei convenții sau pentru a facilita aplicarea principiilor cuprinse în aceasta.*

Art. 10 - 1. *Comitetul European pentru Probleme Criminale (CDPC) este însărcinat să urmărească aplicarea prezentei convenții. CDPC:*

a) este informat cu privire la aplicarea prezentei convenții;

b) formulează propuneri în vederea facilitării sau îmbunătățirii aplicării prezentei convenții;

c) adresează Comitetului de Miniștri recomandări privind propunerile de amendamente și avizează orice propunere de amendament prezentată de către un stat contractant în conformitate cu art. 12 și 13;

d) la cererea unui stat contractant, își exprimă părerea cu privire la orice problemă referitoare la aplicarea prezentei convenții;

e) întreprinde tot ceea ce este necesar pentru facilitarea soluționării amiabile a oricărei dificultăți care ar putea apărea în executarea prezentei convenții;

f) adresează Comitetului de Miniștri recomandări privind invitarea statelor nemembre să adere la prezenta convenție în conformitate cu paragraful 3 al art. 14;

g) în fiecare an înaintează Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei un raport privind aplicarea acestui articol cu ocazia aplicării prezentei convenții.

2. ***** Eliminat de L. Nr. 366/2004**

Art. 11 - 1. Orice diferend între statele contractante, referitor la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu a fost rezolvat *nici în cadrul art. 10 e), nici pe calea negocierii*, va fi supus arbitrajului, la cererea uneia dintre părțile în diferend. Fiecare dintre părți va desemna câte un arbitru, iar *arbitrii vor desemna un alt arbitru, președinte al tribunalului.*

2. *Dacă există diferende între părți care sunt membre ale Consiliului Europei și dacă, în termen de 3 luni de la cererea de arbitraj, una dintre părți nu a procedat la desemnarea unui arbitru în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, la cererea celeilalte părți acest arbitru este desemnat de către președintele Curții Europene pentru Drepturile Omului.*

3. *În caz de diferende cu o parte care nu este membră a Consiliului Europei și dacă, în termen de 3 luni de la cererea de arbitraj, una dintre părți nu a procedat la desemnarea unui arbitru în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, la cererea celeilalte părți acest arbitru este desemnat de către președintele Curții Internaționale de Justiție.*

4. *În cazurile prevăzute la paragrafele 2 și 3 ale prezentului articol, dacă președintele Curții în cauză este cetățean al uneia dintre părțile între care există diferende, desemnarea arbitrului incumbă vicepreședintelui Curții sau, dacă vicepreședintele este cetățean al uneia dintre părțile între care există diferende, desemnarea incumbă membrului cel mai vechi al Curții care nu este cetățean al uneia dintre părțile respective.*

5. *Procedurile prevăzute la paragrafele 2 sau 3 și 4 ale prezentului articol se vor aplica mutatis mutandis în cazul în care arbitrii nu se vor putea pune de acord asupra alegerii președintelui în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol.*

6. Tribunalul arbitral va hotărî după procedura sa. Hotărârile sale vor fi luate cu majoritate de voturi. *Atunci când o majoritate nu poate fi întrunită, este luat în considerare votul președintelui. Sentința tribunalului va fi definitivă.*

Art. 12 - 1. Oricare stat contractant sau Comitetul de Miniștri va putea propune amendamente la prezenta convenție. Aceste propuneri de amendament sunt comunicate statelor contractante de către secretarul general al Consiliului Europei.

2. După consultarea statelor contractante nemembre și, dacă este necesar, a CDPC, Comitetul de Miniștri poate adopta amendamentul. Decizia este luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 d din Statutul Consiliului Europei. Textul oricărui amendament astfel adoptat este transmis pentru acceptare statelor contractante de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful precedent va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la notificarea acceptării sale de către toate părțile, adresată secretarului general.

Art. 13 - 1. În vederea actualizării listei tratatelor menționate la paragraful 1 al art. 1, pot fi propuse amendamente de către orice stat contractant sau de către Comitetul de Miniștri. Aceste propuneri de amendament nu se pot referi decât la tratate încheiate în cadrul Organizației Națiunilor Unite, care privesc în mod specific terorismul internațional și care sunt în vigoare. Ele sunt comunicate statelor contractante de către secretarul general al Consiliului Europei.

2. După consultarea statelor contractante nemembre și, dacă este necesar, a CDPC, Comitetul de Miniștri poate adopta un amendament propus cu majoritatea prevăzută la art. 20 d din Statutul Consiliului Europei. Acest amendament va intra în vigoare după expirarea unei perioade de un an începând de la data la care a fost transmis statelor contractante. În decursul acestui termen orice stat contractant va putea notifica secretarului general obiecțiile cu privire la amendament, la intrarea în vigoare a acestuia.

3. Dacă o treime dintre statele contractante a notificat secretarului general al Consiliului Europei o obiecție la intrarea în vigoare a amendamentului, acesta nu intră în vigoare.

4. Dacă mai puțin de o treime dintre statele contractante a notificat obiecții, amendamentul intră în vigoare pentru statele contractante care nu au formulat obiecții.

5. Atunci când un amendament a intrat în vigoare în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol și când un stat contractant a formulat o obiecție la acest amendament, pentru statul în cauză amendamentul intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei la care a notificat secretarului general al Consiliului Europei acceptarea sa.

Art. 14 - 1. Prezenta convenție este deschisă semnării statelor membre și statelor cu calitatea de observator ale Consiliului Europei. Aceasta va face obiectul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare după 3 luni de la data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

3. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea CDPC, poate să invite oricare stat nemembru al Consiliului Europei, altele decât cele menționate la paragraful 1 al prezentului articol, să adere la prezenta convenție. Decizia este luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 d din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante care au dreptul să facă parte din Comitetul de Miniștri.

4. Convenția va intra în vigoare, față de orice stat care o va ratifica, o va accepta, o va aproba sau va adera la aceasta ulterior, după 3 luni de la data depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

Art. 15*) - 1. Orice stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Orice stat poate, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare sau în orice alt moment următor, să extindă aplicarea prezentei

convenții, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, la orice alt teritoriu desemnat în declarație și pentru care asigură relațiile internaționale sau este abilitat să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în virtutea paragrafului precedent va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragera va avea efect imediat sau la o dată ulterioară precizată în notificare.

**) Potrivit art. 15 din L. Nr. 366/2004, vechiul art. 15 din Convenție a fost eliminat.*

Art. 16*) - 1. Orice stat *parte la Convenție [la data deschiderii spre semnare a Protocolului de amendare a Convenției]* poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare a *Protocolului de amendare a Convenției*, să declare că își rezervă dreptul de a refuza extrădarea în legătură cu orice infracțiune enumerată în art. 1, pe care o consideră ca o infracțiune politică, ca o infracțiune conexasă la o infracțiune politică sau ca o infracțiune inspirată de scopuri politice. *Statul contractant se angajează să aplice această rezervă pentru fiecare caz, pe baza unei decizii pe deplin întemeiate, și, în momentul calificării infracțiunii, să ia pe deplin în considerare gravitatea deosebită a acesteia, mai ales dacă:*

a) a creat un pericol colectiv pentru viața, integritatea corporală sau libertatea persoanelor; sau

b) a adus atingere unor persoane străine de mobilurile care au determinat-o; ori

c) s-au folosit mijloace crude sau perfide pentru comiterea ei.

2. Atunci când aplică paragraful 1 al prezentului articol, statul contractant indică infracțiunile cărora li se aplică rezerva sa.

3. Orice stat *contractant* poate să retragă, în total sau în parte, o rezervă pe care a formulat-o în temeiul paragrafului 1, prin mijlocirea unei declarații adresate secretarului general al Consiliului Europei și care va avea efect de la data primirii ei.

4. Orice stat *contractant* care a formulat o rezervă în temeiul paragrafului 1 al acestui articol nu poate să pretindă aplicarea art. 1 de către un alt stat; totuși el poate, dacă rezerva este parțială și sub condiție, să pretindă aplicarea acestui articol în măsura în care a acceptat-o și el însuși.

5. Rezervele formulate potrivit paragrafului 1 al prezentului articol sunt valabile pentru o perioadă de 3 ani începând din prima zi de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, așa cum aceasta a fost amendată pentru statul în cauză. Totuși, aceste rezerve pot fi reînnoite pentru noi perioade având aceeași durată.

6. Cu 12 luni înainte de expirarea rezervei, secretarul general al Consiliului Europei informează statul contractant în cauză cu privire la această expirare. Cu 3 luni înainte de data expirării, statul contractant notifică secretarului general intenția sa de a menține, de a modifica sau de a retrage rezerva. Atunci când un stat contractant notifică secretarului general al Consiliului Europei că își menține rezerva, acesta furnizează explicații cu privire la motivele care justifică menținerea rezervei. În cazul absenței notificării din partea statului contractant în cauză, secretarul general al Consiliului Europei informează acest stat contractant că rezerva sa este în mod automat prelungită pentru o perioadă de 6 luni. Dacă statul contractant în cauză nu notifică decizia de a-și menține sau de a-și modifica rezervele înainte de expirarea acestei perioade, rezerva devine caducă.

7. De fiecare dată când un stat contractant decide să nu extrădeze o persoană în baza aplicării rezervei formulate în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, după primirea unei cereri de extrădare din partea unui alt stat contractant, acesta prezintă problema, fără nici o excepție și fără întârziere nejustificată, autorităților sale competente în

vederea continuării procedurii, cu excepția cazului în care alte dispoziții au fost convenite între statul solicitant și statul solicitat. În vederea continuării procedurilor în statul solicitat, autoritățile competente iau decizia în aceleași condiții ca pentru orice infracțiune cu caracter grav, în conformitate cu legile acestui stat. Statul solicitat comunică rezultatul final al procedurilor, fără întârziere nejustificată, statului solicitant și secretarului general al Consiliului Europei care îl va comunica în cadrul conferinței prevăzute la art. 17.

8. Decizia de refuzare a cererii de extrădare, în baza rezervei formulate în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, este comunicată imediat statului solicitant. Dacă într-un termen rezonabil nici o hotărâre judiciară de fond nu este luată în statul solicitat în baza paragrafului 7 al prezentului articol, statul solicitant poate să îl informeze cu privire la aceasta pe secretarul general al Consiliului Europei care prezintă problema în cadrul conferinței prevăzute la art. 17. Această conferință examinează problema și emite un aviz cu privire la conformitatea refuzului cu dispozițiile prezentei convenții și supune avizul Comitetului de Miniștri, în vederea adoptării de către acesta a unei declarații în domeniu. Atunci când își exercită funcțiile potrivit acestui paragraf, Comitetul de Miniștri se întrunește în formula sa restrânsă a statelor contractante.

**) Potrivit art. 12 paragraful 1 din L. Nr. 366/2004, rezervele la Convenție formulate anterior deschiderii spre semnare a protocolului ratificat prin legea menționată nu sunt aplicabile Convenției amendate prin acest protocol.*

Art. 17 - 1. *Fără a aduce atingere aplicării art. 10, o conferință a statelor contractante împotriva terorismului (denumită în continuare COSTER) va veghea la asigurarea:*

a) în strânsă colaborare cu CDPC, a aplicării și funcționării efective a prezentei convenții, inclusiv a identificării oricărei probleme care ar putea apărea în legătură cu aceasta;

b) examinării rezervelor formulate în conformitate cu art. 16 și, în special, a procedurii prevăzute la art. 16 paragraful 8;

c) schimbului de informații privind evoluțiile juridice și politice semnificative în domeniul luptei împotriva terorismului;

d) la cererea Comitetului de Miniștri, a examinării măsurilor adoptate în cadrul Consiliului Europei în domeniul luptei împotriva terorismului și, în caz afirmativ, a elaborării propunerilor de măsuri suplimentare necesare în vederea îmbunătățirii cooperării internaționale în domeniul luptei împotriva terorismului, realizând acest lucru în consultare cu CDPC, atunci când aceste măsuri se referă la cooperarea în materie penală;

e) elaborării de avize în domeniul luptei împotriva terorismului și executării mandatelor solicitate de Comitetul de Miniștri.

2. COSTER este formată din câte un expert numit de fiecare stat contractant. Aceasta se întrunește în sesiune ordinară o dată pe an și în sesiune extraordinară la cererea secretarului general al Consiliului Europei sau la cererea a cel puțin unei treimi dintre statele contractante.

3. COSTER își adoptă regulamentul intern. Cheltuielile privind participarea statelor contractante care sunt membre ale Consiliului Europei sunt suportate de către Consiliul Europei. Secretariatul Consiliului Europei asistă COSTER în exercitarea funcțiilor care decurg din prevederile prezentului articol.

4. CDPC este informat periodic cu privire la lucrările COSTER.

Art. 18 - *Orice stat contractant va putea să denunțe prezenta convenție, adresând o notificare scrisă secretarului general al Consiliului Europei. O asemenea denunțare va produce efect imediat sau la o dată ulterioară precizată în notificare.*

Art. 19*) - *Secretarul general al Consiliului Europei va notifica **statelor contractante**:*

a) orice semnătură;

- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, *de aprobare sau de aderare*;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții potrivit art. 14 al acesteia;
- d) orice declarație sau notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 15;
- e) orice notificare primită în aplicarea art. 18 și data când denunțarea va produce efecte;

**) Potrivit art. 16 paragrafele 6, 7 și 8 din L. Nr. 366/2004, paragrafele e), f) și h) sunt eliminate, iar paragraful g) devine papragraful e).*

Drept pentru care, subsemnații, legal autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Strasburg la 27 ianuarie 1977, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica fiecărui stat semnatar câte o copie certificată pentru conformitate de pe acesta.
